

Obžalovanja vredni slučaji

Nevaren pobegli kaznjavec zopet prijet. Iz jetnišnice mariborskega okrožnega sodišča je pobegnil ob priliki čiščenja pisarniških prostorov 7. aprila kaznjavec Ignac Kranjc. Skočil je s prvega nadstropja na ulico ter jo popihal. Na svobodi je imel kmalu krog sebe celo družbo nevarnih ptičev, kateri so strašili po mariborski in ptujski okolici z nočnimi vlomi ter tatvinami. Orožniki od Sv. Barbare so imeli zadnje dni srečo, da so v Sp. Koreni nalezili na Kranjca, ko je gostil v neki hiši svoje tovariše s kuretino in vinom. Orožniki so prijeli Kranjca in njegovega pajdaša Janeza Banatko, dočim je dvema uspel pobeg. Kranjca so pripeljali takoj v Maribor, kjer so mu nadeli v jetnišnici verige, da mu bo pobeg onemogočen.

Roparski napad za borih 30 din. Na povratku z gasilske veselice pri Sv. Jakobu v Slov. goricah je napadel Marijo Šanti iz Vukovskega dola moški, jo vrgel na tla in ji odvzel denarnico s 30 din. Napadalca so orožniki izsledili v osebi 23 letnega Franca Horvat.

Oplenjena trgovina. V Trničah pri Št. Janžu na Dravskem polju so nočni vlomilci oplenili trgovino Marije Omerzu in so povzročili 2147 din škode. Lastnik te trgovine je bil g. Julij Omerzu, ki je umrl in je vse podedovala njegova mati Marija. Stara gospa je trgovino zaprla, ker je nameravala blago razprodati. Ko je te dni pregledovala za razprodajo določeno, je opazila, da je imela nezaželjene tatinske obiskovalce.

Dve žrtvi ljubosumnosti. Lesni trgovec Joško Meško v Vitanju je poročil 19 letno Marijo Pirhovo. Zakonca sta se ločila. Mož se je preselil v Oplotnico, žena pa je pričela s trgovino in krčmo v Vitanju. Po drugem letu ločenega življenja je prišel Meško 25. maja zvečer v Vitanju v krčmo, da bi tam prenočil. V gostilni na verandi je opazil svojo ženo z nekim tujcem. Stopil je k ženi in jo opomnil, naj gre do-

mov k otroku. Ker žena ni takoj ubogala, je potegnil samokres. Vsa prestrašena žena je skočila za stol, na katerem je sedel 35 letni letoviščar Pero Djordjevič, šef okrožnega urada iz Leskovca v vardarski banovini. Da bi zaščitil Marijo, je Pero vstal, dvignil roke in razgrnil svoj plašč. Prva krogla iz Meškovega samokresa ga je zadela v roko, druga v sence in tretja je švignila v podbradek Marijine matere. Po teh streljih je žena zbežala v prvo nadstropje, Meško pa je stopil v kuhinjo in se je tam ustrelil. Ljubosumnost je zahtevala dve žrtvi.

Izpred sodišča

Bivši orožnik obsojen radi uboja tovariša na sedem let. Milan Bajagič, star 32 let in doma iz Črne gore, je služil kot orožnik v Oplotnici pri Slov. Konjicah aprila 1933. V Tepanju se je seznanil z Anico Žučkovo, ženo trgovca, ki je ločena in mati dveh otrok. Da bi Bajagič opustil razmerje z Žučkovo, so ga premestili za 13 mesecev v Ptuj. Lani, 30. oktobra, je podal ostavko in se je preselil v Tepanje v Žučkovo hišo. Ker je bil brez zaslužka, se je prvotna ljubezen toliko ohladila, da so se začeli prepiri in se je nameraval bivši orožnik z Anico preseliti v Maribor. Dne 13. februarja se je odpeljal Bajagič z avtobusom v Maribor, a se je pred odhodom sprl z Anico, ker je plesala s fanti. Anica se tudi ni pripeljala za njim v Maribor in to je Črnogorca silno jezilo. Najel si je avto in se je odpeljal iz Maribora v Tepanje, kjer je prenočil v senu. Drugi dan je prežal na sestanek z Anico, ki mu ni uspela. Plazil je okoli Žučkove hiše in slišal, da je prevaran. V razburjenosti je ustrelil trikrat skozi okno, vendar nikogar ni zadela. Po tem dogodku se je zatekel v oplotniške gozdove, odkoder je pisal tovarišu Ivanu Jokoviču v Oplotnico, da bi ta pregovoril Žučkovo za sestanek. Dne 6. marca je prišel Bajagič v Oplotnico na razgovor z omenjenim sorojakom-orožnikom. Ker je

Spominki na sv. birmo!

Sv. birma je zakrament, zato je prav, ako daste mladini kot spominek na sv. birmo predvsem molitvenik in rožni venec!

Na zalogi imamo sledeče molitvenike:

- »Angelček«
- »Sveta pomlad«
- »Življenje mojega življenja«
- »Pri Jezusu«
- »Ključek nebeških«

Posebno pa Vam priporočamo najlepší slovenski molitvenik z mnogimi barvanimi slikami »Bogu hvala«. Ta molitvenik bo za vse življenje najboljši spremljevalec Vaših otrok! Preden kupite kak drug molitvenik, si oglejte tega!

Rožne vence imamo na zalogi vseh vrst in vseh barv: staklene, koščene, lesene, biserne, v škatlicah, v usnjati torbici.

Venci za birmanke, voščeni in svileni!

Botrice, botril! Na dan sv. birme nimate časa kupovati, zato kupite te spominke že prej v prodajalnah

TISKARNE SV. CIRILA,
MARIBOR — PTUJ

Jokovič hotel Bajagiča odvesti na orožniško postajo, ga je ta pri pričci ustrelil. Ubijalec je nato zbežal v Tepanje v Žučkovo gostilno in je tam streljal, da bi usmrtil Žučkovo in še samega sebe. Po oddanih streljih, ki niso zadeli, se je napolil proti Celju in od tam v Židani most. Dne 12. marca se je vrnil z vlakom v Celje in je bil aretiran. Bajagič je v preiskavi in pri obravnavi v Celju 24. maja očitana dejanja priznal in je bil obsojen na sedem let.

Mladeniški starec

V 96. letu je postal oče črnogorski korenjak stari Mile Džoganovič iz Kutine pri Nikšiću. Miletu je pred 30 leti umrla žena, ki mu je zapustila le dve hčerki, pa nobena sina. Same hčerke za Črnogorca ne pomenijo nič. Želel si je sina, ki bi mu zapustil svoje imetje, ker se na noben način ni mogel živeti v misel, da bo z njim vred izumrlo tudi njegovo ime. Pred dve letoma pa je našel 30 letno Milo Djukanovič, ki ga je bila pripravljena vzeti za moža. Ko je bilo vse pripravljeno, pa so nastopile nove ovire s strani pravoslavne cerkve. Pop ga ni hotel poročiti, češ da mu branijo to cerkveni zakoni. Toda Mile ni odnehal. Obrnil se je na škofa, pa tudi ta

V mrežah greha

21

»Ali to ni dovolj?« je Alojzija treščila z nogo ob tla. »Odidem, ali razumete? Nočem vas videti! Sploh mi je žal, da sem vas spoznala.«

Skanlon je še tudi sedaj ostal miren.

»Prav, odslovim vas. Pojdite!«

»Laž! Niste me vi odslovili. Svojevoljno grem,« je odločno odvrnila tipkarica.

»Kakor hočete!«

Iz žepa je potegnil desetdolarski bankovec in ga sunil po mizi pred Alojzijo. »Tu imate tedensko plačo. Pojdite!«

Tipkarica je vzela bankovec in mirno odšla. V pisarni je pobrala svoje stvari. Nato je odhitela iz pisarne, kakor da bi se bala, da jo bo zrak zastrupil. Na hodniku je srečala mirovnega sodnika Grenhuta, a se ni zmenila zanj.

Grenhut je stopil v pisarno. Ker so bila nasprotna vrata odprta, je zagledal odvetnika, ki je sedel za mizo.

Odvetnik je slišal korake in pogledal proti pisarni.

»Le pridite, gospod Grenhut. Vas že čakam,« je zaklical, ko je zagledal prišleca.

Grenhut je s hlinjeno ponižnostjo pozdravil. Klobuk je odložil na mizo. Nato je sedel.

»Gospod Skanlon, čestitam!« je dejal prilizneno. »V časopisu sem čital dobro novico.«

»Hvala!« se je sladko smehljaj odvetnik. »Tovariši so mi rekli, naj poskusim. Kaj mislite, kako se bo stvar iztekla?«

»Izvrstno! Uspeh je zagotovljen. Mi bomo storili svoje in vi se že sedaj lahko smatrate za poslanca.«

»Hvala lepa, gospod sodnik!« se je spet nasmehnjal odvetnik. »Če bom v resnici izvoljen, v skupščini ne bom pozabil svojih prijateljev... Sedaj pa preidiva na zadevo Mateskas.«

»Prosim malo potrpljenja! Prošnjo imam do vas. V sredo mi poteče menica. Ker ne morem plačati, bom prosil za podaljšanje. Za to rabim še enega poroka. Gospod Skanlon, prav lepo prosim, da bi bili tako naklonjeni in mi podpisali menico.«

Sodnik se je pri tej prošnji kar zviljal od ponižnosti.

Odvetnik je sodnika na tihem poslal k vragu. Na videz pa je naredil prijazno lice in je prijateljsko dejal:

»O, z veseljem, gospod sodnik. Za kako vsoto pa gre?«

»Šest sto dolarjev.«

»Le prinesite menico.«

»Sem jo že prinesel, gospod Skanlon.«

Odvetnik je zadušil jezo, ki se je spet vzbudila v njem in je podpisal menico.

»Sedaj pa k delu!« je nato dejal odločno. »Prosim vas, da mi spravite nekaj prič. Razen tega pa

NI NEDELJE — BREZ »NEDELJE«, ki je edini verski tednik Slovencev. Če le moreš, si ga naroči. Mnogi ga naročijo svojim v tujino ali če gredo po svetu, pa so v nevarnosti, da bi pozabili na sveto vero. »Nedelja« je list vsake katoliške družine! Piši po izvod na ogled na upravo: Maribor, Koroška cesta 5!

Slovenska Krajina

Murska Sobota. V soboto, 3. junija, bo ob pol devetih zvečer ljubljanski akademski pevski zbor tudi pri nas izvedel svoj program: Pesem slovenskega preporeča. — Dne 7. junija od 7.30 do 12 in od 14 do 18 bo priredila pri nas banska uprava enodnevni tujakoprometni tečaj z različnimi predavanji ob spremljanju filmov. Zanimanci se naj prijavijo pri tujakoprometnem društvu. — Banska uprava je dobila 42 milijonsko posojilo. V tem je vštete tudi kredit za gradnjo soboške bolnišnice, zato prosimo, da bi se z deli čimprej začelo. — Že dolgo smo pogrešali v Soboti zobozdravnika, ki smo ga končno dobili v osebi g. dr. Guštinove. — Paviljon za prekmurski teden gradi gradbenik g. Sraka.

Murska Sobota. Po presledku desetletne dobe bo na naši gimnaziji zopet matura — zrelostni izpit. K maturi je pripuščenih 27 dijakov in dijakinj. To bo na Kocljevi gimnaziji prva matura.

Turnišče. Pretekli teden se je po obrazu občutno poškodoval iz Ljutomeru se vračajoči g. Pergar Franc. Iz neznanega razloga se mu je med potjo prelomilo kolo, radi česar je tako nesrečno padel, da so mu morali nuditi zdravniško pomoč. — Veliko škode letos povzročajo zopet poljske miši, ki jih že nekoliko let ni bilo opaziti v taki množini. Odkod se je neki vzela ta nadloga?

Križevci v Prekmurju. Ob koncu prejšnjega tedna je v zgodnjih večernih urah začelo goret gospodarsko poslopje posestnika Kūronja Štefana, ki se že dalj časa nahaja v Ameriki. Ker je bilo poslopje s slamo krito, je naglo gorelo ter

so iskre zažgale tudi drugo gospodarsko poslopje, ki ga je predkanskim kupil od Flisar Karoline. Uničeno je tudi več gospodarsko orodje, ki se je nahajalo v teh poslopih, ter vsa perutnina. Gasilec se je posrečilo ogenj omejiti. Škoda je velika. Kaj žalostno bo sin sprejel na znanje materino vest, da mu je doma ogenj uničil vse, kar si je s prihranki v tujini kupil v domovini.

Dokležovje. Naši posestniki še niso izpopolnili vrzell pomanjkanja radi lanskoletne povodnji, ki je povzročila neprecenljivo škodo, pa so že zopet prestopili besneči valovi reke Mure svoje bregove ter se daleč naokrog razlili po travnikih, žitnih poljih in gozdovih ter s tem zopet povzročili velikansko škodo. Skrajni čas je že, da se vsa regulacijska dela izvedejo do konca, ker sicer mi Obmurci ne bomo nikoli varni pred uničujočimi poplavlami.

Filovci. V nedeljo, 21. maja, smo imeli pri nas blagoslovitev kapele Marije Pomocnice, o kateri smo v »Slov. gospodarju« že pisali. Blagoslovitvene obrede je opravil ob asistenci gg. Ošlaja in Lovrenčiča, ki sta domačina, g. dekan Jerič. To je bil za nas velik praznik, zato smo ga prav slovesno proslavili in se je blagoslovitve udeležilo mnogo vernikov od blizu in daleč. Toda konec je bil kaj žalosten, ker so se fantje sosednje fare v nekem vinotoču pošteno napili in potem stekli. Krono svojemu pretepaštvu pa so položili v Renkovcih na veselici pri Koronu. Kdaj bo taki nespameti konec? Ali ni v lepšem spominu žegnanje v Bogojini, ko nam je g. dekan blagoslovil na Kristusov Vnebohod glavni oltar in so se vsi mirno in spodobno vrnili na svoje domove!?

Dolina. Prejšnji petek se je nenadoma pojavil rdeči petelin na stanovanjskem poslopiju posestnika Ritoper Aleksandra ter mu ga je do tal vpepelil. Ker je bilo ta dan vetrovno, se je ogenj

Vsi, ki mnogo jedo in stalno sede ter trpe zaradi tega prav pogosto na trdi stolici, naj pijejo vsak dan čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, ki se mora poprej segreti. Davno preizkušena in priznana »Franz-Josefova« voda se odlikuje po svojem sigurnem učinku in prijetni porabi.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.465, 25. V. 35.

razširil tudi na gospodarsko poslopje. Škoda je nekaj nad 10.000 din. Poslopje je bilo zavarovano. Vzrok požara je neznan.

Krog. Pretekli teden sta bila pred malim kazenskim senatom soboškega okrožnega sodišča obsojena dva lahkoživca, katerima je delo smrdelo, zato sta se večkrat podala v sosednje štajerske vasi na tatinske pohode ter sta kradla vse, kar jima je prišlo pod roke. Bila sta to Rajner Franc iz Kroga, ki je bil obsojen na eno leto in pol robije, ter Dervarič Alojz iz Petanjcev, ki je dobil eno leto strogega zopora.

Andrejci. V soboto, 20. maja, okrog 23.30 je med grmenjem udarila strela v hišo posestnika Gorza Miklavža, ki se je vnela in ji je zgorelo ostrežje z vsem žitom in drugimi predmeti, ki so bili na podstrešju. Škoda je precejšnja.

Gornja Lendava. Prejšnjo nedeljo je imel tukajšnji dekliški krožek in Marijin vrtec materinsko proslavo. Deklice Marijinega vrtca so pokazale na odru dve lepi igrici: »Tri mamice« in »Prava matic«. Zelo dovršena pa je bila zborna deklamacija »Vseh mater Matie« članic dekliškega krožka. Vse to je vodila naša pridna in delavna učiteljica Letiševa, ki je tudi v kratkem pa v globokem govoru pokazala srce materino v podobi nebeške matere Marije. Pevske točke pa je vodil naš g. župni upravitelj Kolenc. Pri nas imamo še voljo in veselje delati v društvu, a eno nam manjka — dvorana. To je res kulturna potreba tukaj ob meji!

Naši rajni

Hum pri Ormežu. Otožno so zapeli zvonovi in oznanili smrt svojega kuma Franca Štermana. Zapustil nas je ter se preselil tja, kjer ni več bridkosti ne težav, tja, kjer ni več bojev za življenjski obstoj. Krasen pogreb pokojnika je pričal o njegovem življenju, ki je bilo polno zanosnosti za sveto stvar. Saj je bil znan kot odločen katoliški mož, kot borec za slovensko stvar in je tudi moral okusiti teže nasprotovanja od strani takratnih nemčurjev, ki so ga tudi pognali v ječo. Bil je dolga leta občinski odbornik, nad 17 let

želim, da mi poveste, kaj sami veste o stvari. Slišal sem, da ste tudi vi bili tam, ko so našli Kazimira.«

»Jaz sem bil prvi!« je samozavestno odvrnil podnik. »Saj sem ga jaz našel, in sicer v takem položaju, da me je še sedaj groza.«

Nato je začel živo opisovati Kazimirov položaj in njegove rane.

»To že vem,« ga je prekinil odvetnik. »Povejte mi, kaj veste o samem umoru. Kdo ga je izvršil, zakaj in kako? Kakor veste, sem jaz zagovornik Nine Mateskas in bi rad storil vse mogoče za njeno rešitev.«

»Veste, gospod Skanlon, ta Štefan Kmicic se je vse poletje smukal okrog tega dekleta. Često sem ju videl skupaj. Ta Kazimir se ji je tudi vsiljeval, a ona ni marala zanj. Zakaj se ga je izogibala, ne vem, ker drugače ni bila preveč izbirčna. Kazimir ji je zapretel, da bo Štefanu vse povedal. Dekle se je zbalu in Kazimira ubilo. To je moje mnenje.«

Sodnikove besede odvetnika seveda niso navdušile.

»Ali mislite, da je bila tako blazna, da ni pomislila na to, da jo morda dobijo?«

»Najbrž je mislila na to. A veste, jaz si tako predstavljam vso stvar, da je izvabila Kazimira v gozd in je s seboj nesla fantov samokres. Gotovo je menila, da če bo Kazimirov samokres ležal poleg trupla, bo vsakdo mislil, da gre za samomor. Toda pesreča je hotela, da se stvar ni iztekla tako gladko in je morilka prestrelila umorjenčeve dlani.«

»Če je tako, kaj potem rečete o Kmicicu? Kdaj se je on vmešal v zadevo?«

»On pri umoru ni sodeloval. O tem priča sledeče: Kazimir je bil ustreljen v petek popoldne. No, v soboto zjutraj okrog sedmih sem videl Nino na ulici. Prihajala je iz gozda. Izgledala je ko sam vrug. Okrog poldne sem jo spet videl, in sicer v družbi Kmicica. Fant je šel spredaj, ona mu je sledila in zmedeno govorila. Fant je hitel in se ni menil zanjo. Če bi bil sokrivec, bi bil že zjutraj šel z njo, da bi se prepričal, ali je Kazimir mrtev. Nina je kriva: Ko je videla, da Kazimir še živi, se je ustrašila in je tekla po Štefana. Fant se bo izmazal, toda mogoče je tudi, da bo dekle vse na njega zvrnilo, da na ta način reši svojo kožo.«

Skanlon je nekaj časa gubančil čelo in razmišljal. Naposled je zategnjeno vprašal:

»Ali ste prepričani o tem, da je Nina izvršila umor?«

»Popolnoma, gospod Skanlon.«

»In ste že komu govorili o tem?«

»Vi ste prvi.«

Odvetnik se je nehote ozrl okrog sebe in polglasno dejal:

»To me veseli. Ker to bi bilo zelo obremenilno za mojo varovanko. In vi veste, da ničesar ne želim bolj, kakor da rešim svoje varovance. Gospod sodnik, poslušajte! Vi ste v presoji stvari preveč ozkosrčni. Temu, da ste videli Nino samo, ne smete pripisovati važnosti. To je bilo zjutraj in vi ste najbrž bili sa-

ga ni uslišal. Slednjic se je obrnil na takratnega črnogorskega metropolita, sedanjega patriarha Gavriila, in ga preprosil, da mu je dovolil poroko. Sledila je poroka. Seveda je bila za vse kraje blizu Kutine velika izrednost, ko mu je žena porodila pred pol letom sina. Starec v 96. letu je postal ves mlad in vesel. Poročajo pa tudi, da je dejansko tako krepak, da opravlja do zadnjega vsa lažja in težja dela pri hiši in da se v košnji celo meri z najmlajšimi.

Najgloblje mesto v Oceanu

Vodomerni zavod ameriškega mornariškega ministrstva objavlja raziskovanja križarke Milwaukee, ki jih je napravila posadka ladje med zadnjimi pomorski-

župan humske občine ter nad 30 let odbornik Ljudske posojilnice v Ormožu. Poznan je bil da lež naokrog, saj je bil birmanski boter nad petdesetim, bil je tudi nabavitelj in kum cerkveni kmečki zastavi, katera kraši notranjost prijazne cerkve na Humskem griču. Kolika je bila njegova radodarnost, je lepo opisal v poslovnem govoru g. Ivanuša, njegova dela in zasluge pa posojilniški tajnik g. Munda. Njegovo globoko vero je omenil in postavil drugim v zgled z lepimi poslovnimi besedami ob odprtju grobu ormoškega g. župnika še na velikonočni četrtki je hotel k sveti maši in da opravi svojo versko dolžnost ter da se pripravi na Vstajenje Onega, kateri mu je bil v življenju vse. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil 45 let. Ob bridki izgubi izrekamo vsem žalujočim naše sožalje — rajni pa naj uživa večno plačilo!

Črensovec, V soboto, 20. maja, se je razširila vest, da je v soboški bolnišnici umrl Zerdin Martin, posestnik in trgovec iz Žižkov. V začetku nismo verjeli, saj je bil komaj 49 let star, poln življenja in veselja. Pa vendar je bila resnica. Huda bolezen mu je strla življenje, v soboto popoldne so nam ga vrnil mrtvega. Imenovan je bil mož, kakršnih je danes težko najti. Največji del svojega življenja je posvetil našim katoliškim društvom, v katerih je delal z vsemi močmi. Od ustanovitve Orla, kateri se je ustanovil v njegovi hiši, je bil član in odbornik do razpusta. Od leta 1927 je bil odbornik in šest let predsednik Prosvetnega društva v Črensovcih, katero funkcijo je vestno vršil do smrti. Kljub temu, da je imel mnogo družinskih skrbi s svojimi osmimi otroki, katere je nad vse vzorno vzgajal, je ob vsaki društveni prireditvi sodeloval in pri mnogih igrah smo ga videli nastopati kot izbornega igralca. Razen tega je bil dolga leta tajnik gasilske čete in član fantovskega odseka. Kako je bil priljubljen med ljudstvom, je pokazal pogreb, kakršnega v žižkih še ni bilo. Udeležilo se ga je vse članstvo Prosvetnega društva, fantje v kroju, domača in trnarska gasilska četa ter v kljub slabemu vremenu okrog tisoč ljudi. Pogreb so vodili gg. župnik Zadavec, župnik v p. Kleki in domači kaplan Rous, ki se je v imenu Prosvetnega društva poslovil od rajnega. V kratkih besedah je opisal njegovo delo ter

se mu zadnjč zahvalil za trud. Na zadnji poti mu je izkazala čast tudi domača godba, katero je rad podpiral, pri odprtju grobu pa se je poslovil od njega predsednik gasilske čete. — Martin! Odšel si, ni Te več med nami. Tvoji otroci, žena in društveni sodelavci smo z bolesto zrl v Tvoj prerani grob. Toda volja Vsemogočnega je taka. Ti si odšel, pustil si pa neizbrisane sledove Tvojega dela, za katero Te bomo ohranili v častnem spominu. — Žalujočim ostalim izrekamo iskreno sožalje!

Straža pri Teharjih. V sredo, 10. maja, je zatisnila trude oči Helena Mramor, posestnica v Straži. Pokojnica je bila kranjska rojakinja. Bila je vzor slovenskih krščanskih mater. Za vsakega je imela besedo tolažbe, za potrebne tudi gmotno podporo. Zapustila je moža in tri že

Nadzorno potovanje g. bana po ptujskem okraju

Gospod ban v Haložah

V predbinkoštni številki smo prinesli opis banovega službenega obiska v Ptuj.

Iz središča Dravskega in Ptujkega polja je obiskal g. ban v prvi polovici minulega tedna najbolj znamenite postojanke v Haložah.

Že 22. maja popoldne je nadaljeval g. ban nadzorstveno potovanje iz Ptuja proti Haložam, kjer je otvoril v bližini št. Vida pri Ptuj na banovinski cesti nov železobetonski most čez Polstavo. K otvoritveni slavnosti se je zbralo mnogo Sentičanov z gudbo, gasilci, člani fantovskega odseka ter šolska mladina. G. bana sta pozdravila Ivan Vavpotič in domači g. župnik Karel Jelušič, učenka pa mu je izročila šopek. Po krajšem zahvalnem govoru in odigranju državne himne je g. ban izročil novi mostu prometu.

Iz št. Vida se je odpeljal g. ban kljub deževju v središče Halož, k Sv. Trojici. Tam so mu po-

Pri motnjaš v prečavi, pri napetosti, vzdigovanju, zgagi, povzročeni po hudi zapeki, je zelo primarno vzeti na večer pol kozarca naravne »Franz-Josefove grenke vode, zjutraj na tešče pa isto množino. Prava »Franz-Josefova voda se izkazuje vedno kot popolnoma zanesljivo sredstvo za čiščenje črev.

Ogl. ref. S. br. 30.474/35.

KMEČKA ŽENA —

poznaš mesečnik »Kmečka žena«, list za tebe, da ti pomaga podpirati tri vogle pri hiši? Ako ga ne poznaš, piši upravi lista: Maribor, Koroška cesta 5, da ti pošlje list na ogled!

preskrbljene otroke, katere je vzgojila v strogo krščanskem duhu. Dolg žalni spreved, ki se je vil 12. maja od hiše žalosti na pokopališče k Sv. Lovrencu, je pač pričal o spoštovanju in priljubljenosti pokojnice. Pokojnici naj Vsemogočni tam gori stotero poplača njena dobra dela! — Svojem naše sožalje!

maj. G. banu je izrekel dobrodošlico domači župan g. Šega, za njim g. župnik Jazbinšek, stavlili v pozdrav vrli Haložani pri cerkvi visok g. šolski upravitelj, zastopniki raznih organizacij in šolske mladeži. K pozdravu so se zbrali naši fantje in dekleta v krojih, mnogo gasilcev ter številno občinstvo iz obsežne trojiške ter sosednjih župnij. Pri Sv. Trojici je obiskal g. ban kmetijski gospodinjski tečaj in je prejel iz rok deklet lep šopek.

Od Sv. Trojice se je vrnil g. ban nazaj v Ptuj ter je prenočil po odpeti podoknici v minoritskem samostanu.

V torek, 23. maja, so pozdravile g. bana kar tri najlepše haloške župnije. Popoldne omenjena dne je bil g. ban kljub deževju deležen mnogoštevilnega ter prisrčnega pozdrava in sprejema pri Sv. Andražu v Haložah, kjer se je zbralo mnogo ljudi, gasilci, naši fantje in šolska mladina. Pozdravila sta ga g. dekan O. Skamlec, g. župan Hrovat, od šolske mladine je prejel v pozdrav šopek.

Od Sv. Andraža se je peljal g. ban k Sv. Barbari po novi cesti, katera bo vezala Leskovec in Podlehnik. Pred šolo sta ga pozdravila domači g. župnik Grobler ter g. župan, šolska mladina ga je pozdravila s šopki.

mi vajami v Karibskem morju. Meritve pri rtu Enganu v bližini Haitija (pred osrednjo Ameriko) so pokazale, da je morsko dno tamkaj globoko 9560 metrov. Dolej znana največja morska globina je bila 8526 metrov.

Sodba o podmornicah

V angleških mornariških krogih se je pojavila struja, ki sodi, da je gradnja podmornic za bodočnost brez pomena. Električne naprave za prisluskovanje in bombe za pogoditev v globino so danes tako popolne, da bo v bodoči vojni igrača uničiti podmornice v vodi kakor optiko z zvezanimi kritki. Ta sodba je izzvala v državah, ki razpolagajo z večjim številom podmornic, razumljiv poplah.

mo na pol budni in niste dobro videli. Morda Nina ni bila sama. Morda niti ni bila ona, marveč kaka druga ženska, ki ji je nekoliko podobna. Morda se vam je samo sanjalo o vsej stvari. Poslušajte, jaz si takole predstavljam ves položaj: Kmicić je bil ljubosumen. Ker je vedel, da Kazimir ne bo pustil Nine pri miru in jo z obljubami morda celo premoti, se ga je hotel iznebiti. Po prej zasnovanem načrtu ga je zvalil v gozd in ga sam ustrelil. Ker ni bil prepričan, ali je Kazimir mrtev, je naslednjega dne šel gledat. Zakaj je šla Nina z njim? Ker jo je prisilil. In vzemimo, da je v soboto zjutraj res sama bila v gozdu. Zakaj? Iz usmiljenja. Ko ji je Štefan povedal, kaj je storil, je hitela ven, da bi pomagala nesrečni žrtvi. Toda jaz mislim, da se vi motite, ko trdite, da ste jo videli samo.»

Odvetnik je tako prepričevalno govoril, da sodnik nazadnje ni vedel, pri čem je.

»Da, najbrž sem se motil!« je dejal zmeden.

Odvetnik bi se najraje zasmel od zadovoljstva, a je zadržal veselje. Na listič je napisal nekaj imen in papir izročil sodniku.

»Izvolite! Te ljudi pošljite k meni. In še druge, ki vedó o stvari.«

Grenhut je razdvojen odšel. Vest mu je rekla, da je pravilno sodil o umoru, a razni ozir ga silijo k molku.

Skanlon si je zadovoljno menceal roke in dejal sam pri sebi:

»Prvo bitko sem dobil!«

14.

Ko je Alojzija po odpovedi službe stopila na ulico, ni vedela, kam bi se obrnila. V rednih razmerah bi hitela k sestri Benigni. Toda sedaj o tem ni moglo biti govora. Pri Skanlonu je bila stopila v službo v kljub sestrinemu odsvetovanju in ona ni bila ena tistih, ki se brez dušnega boja vrnejo in priznajo svoj neuspeh. Sedaj je obžalovala, da ni storila tega, kar je sestra želela.

Vsa zamišljena je hitela proti stanovanju. V začetku poletja se je bila sporekla s sestro Benigno in je zapustila zavod Naše Gospé ter najela opremljeno sobo.

Alozijina soba je bila zelo majhna — v tretjem nadstropju stare hiše. Oprema je obstojala iz železne postelje, nočne omare, omare, mize in stola. Alojzija je stopila k oknu in se zazrla v daljavo. Razmišljala je o svoji usodi. Tako je preteklo kake četrt ure. Nato je šla k postelji, sedla in dalje predla svoje misli. Iz položaja ni našla izhoda. Sobica se ji je zazdela še bolj tesna. Zrak je je začel dušiti. Morala je ven.

Na ulicah so raznašale časopisov še vedno vpili o umoru. Alojzija je kupila časopis. Šla je v park, sedla na klopi in začela čitati.

Ko je prečitala opis zločina, si je skušala preočiti vso stvar. Štefan in Kazimir sta se bila sprla in Štefan je ustrelil svojega tekmeča. Toda Kazimir ni hotel umreti. Nina je torej šla ponoči k njemu in

Po zahvali je nadaljeval g. ban pot proti prijaznemu Zavrču. Med potjo si je ogledal temeljitega popravila potrební most čez Dravo pri Borju. Na Zavrču je pričakala pred faro cerkvijo na griču g. bana ljudska množica pod slavolokom in šolski otroci. Prísrúne dobrodošlice lepe obmejne župnije ter občine so izrekli domači g. župnik Jarh, g. župan Rihtarič, g. šolski upravitelj, dekleta in otroci. Zavrčani so bili deležni tople banove zahvale za tako lep sprejem tik ob hrvaški meji.

Zaključek banovega potovanja

G. ban dr. Marko Natlačen je obiskal v torek (23. maja) popoldne lepi dom banskega svetnika Franca Preloga v Zagorjčih v župniji Sv. Marjeta pod Ptujem, kjer so mu priredili vaščani, gasilci in naša dekleta lep sprejem.

Iz Zagorjčev se je odpeljal visoki gost na Ptujsko goro, kjer so se zbrali k sprejemu pred ptujskogorsko cerkvijo poleg ljudstva gasilci z

zastavo in šolska mladina z učiteljstvom. Pod lepo okrašenim slavolokom mu je po odigranju pozdravne koračnice izrekel dobrodošlico g. župnik Očepek, za njim g. župan, g. šolski upravitelj, g. zdravnik in šolarka. Po zahvali za sprejem in po ogledu starodavne in znamenite romarske cerkve na Ptujski gori je krenil g. ban proti Majšpergu, ki ga je pričakoval ves v zastavah. Majšperčani so sprejeli g. bana pod lepo okrašenim slavolokom. Godba iz Cirkove je zaigrala ob prihodu, nakar so sledili pozdravi gg.: župana, zastopnika duhovščine, šole ter raznih organizacij. Učenka in zastopnica dekliškega krožka sta izročili lepa slovenska šopka in zbor Prosvetnega društva je odpel nekaj pesmi. Po pozdravu in zahvali si je ogledal g. ban veliko majšperško tovarno. Tamkaj je bil deležen prísrnega sprejema od strani lastništva tovarne in delavstva.

Z obiskom Majšperga je bilo zaključeno nadzorstveno potovanje g. bana po ptujškem okraju.

»NAS DOM« —

Je družinski list za vse, zanimiv, poln slik in povesti. Vsako društvo ga ima, ogledj si ga! Lahko pa ti ga pošljemo tudi na ogled, piši upravi: Maribor, Koroška cesta 5.

ljen. Na razpolago vam bo tudi zdravniška pomoč. Vse bo torej tako, da vam bo v nedeljo, 4. junija, pri nas lepo in prijetno.

Tabor v Središču ob Dravi. Dne 18. junija se bo vršil v Središču ob Dravi mladinski tabor. Ormoško fantovsko in dekliško okrožje je poverilo središkemu fantovskemu odseku in dekliškemu krožku zelo častno nalogo, da organizirata, pripravita in izvedeta letošnji telovadni nastop ormoškega okrožja v Središču. Središčani pa so se odločili, da prirede mladinski tabor združen s prosvetnim zborovanjem in telovadnim nastopom. Uživajoč vso podporo starejšega članstva se mladina središke fare, včlanjena v katoliških telovadnih in prosvetnih društvih, z vso vnemo pripravlja na taborni dan. Ker bo to prva večja prireditev na novo oživljenih slovenskih katoliških telovadnih organizacij, vabimo vse slovensko in katoliško zavedne sonarodnjake iz bližnjih in daljnjih krajev, da se 18. junija udeleže tabora v Središču, da si v skupni manifestaciji za vseslovenske ideale, pod nekdanjimi orlovskimi prapori, okrepijo zavest, dokažemo plodnost dosejanega dela in začrtamo smernice za bodočnost. Na svidenje!

Društvene vesti

MLADINSKI DAN V RAČAH

Mladina Slomšekovega okrožja kakor tudi vsa ostala mladina iz okrožij Slov. Bistrica in Ptuj se opozarja na praznik slovenskih fantov in deklet, ki ga priredi Slomšekovo fantovsko okrožje dne 11. junija v Račah. Ob devetih bo sprejem gostov na postaji v Račah, nato spreved, ob desetih pa bo na prostem sv. maša, ki jo daruje g. ravnatelj Rihter, ki bo imel tudi verski nagovor. Po sv. maši bo zborovanje, na katerem bo govoril tajnik podzveze prof. Klasinc. Ob pol treh bo javni nastop. Odseki okrožja, hitite s prijavitelji, v katerih navedite, kdo naroča kosilo, ki bo veljalo proti predhodni prijavi 6 din. Vsi, ki čutite z našo mladino, dne 11. junija v Rače! Predvsem častno pa naj bo zastopano Dravsko polje, na katerem se prireditev vrši.

Še nekaj k prosvetnemu taboru v Slov. Bistrici. Udeležence tabora naproša pripravilni odbor, naj pridejo pravočasno, ker se bo spreved začel sestavljati že ob osmih. Nihče naj ne hodi mimo, ampak se točno pokoravaj rediteljem, ki ga bo-

do postavili na pravo mesto. Tukaj mirno čakajte na začetek spreveda. Na kakšno izzivanje odgovarjamo s prezirom. Taborni znak si kupi takoj. Opoldanski odmor je za nastopajoče članstvo kratek in ga je treba izrabiti za okrepčilo. Čut discipline zahteva, da nihče, ki bi lahko nastopil, ne išče izgovora. Za pojasnila se obračajte na reditelje in na pojasnjevalni urad, ki bo v Slomšekovem domu sprešaj. Odhod vlakov bo javno razglašen po zvočniku in bo vidno nalep-

Vinarski kongres in vinska razstava z vinskim sejmom v Šmarju pri Jelšah

Dne 4. junija se vrši v Šmarju pri Jelšah XI. vinarski kongres, katerega priredi Vinarsko društvo za dravsko banovino v Mariboru ob priliki XIII. rednega letnega občnega zbora. Otvoritev kongresa je ob pol desetih v dvorani gostilne Habjan. Isti dan se vrši v dvorani Kmečke hranilnice (Katoliški dom) v Šmarju pri Jel-

šah vinska razstava, združena z vinskim sejmom. Otvoritev razstave bo 4. junija ob pol devetih dopoldne.

Razstavo, ki traja en dan, priredijo vinarske podružnice šmarskega okraja s sodelovanjem okrajnega kmetijskega odbora. Razstavljenе bodo vse vrste lahkih namiznih in sortiranih vin iz okrajev: Šmar-

mu prerezala vrat. Uh! Kaka pokvarjena, zahrbtna kača!

Čez čas je spet začela razmišljati o svojem položaju. Nekaj bo morala storiti, in sicer kmalu, ker si je prihranila le neznatno vsoto. Vstala je in se morda le iz gole navade napotila proti Naši Gospé. A čutila je, da raje umrje od gladu, kakor pa da bi se ponižala in vrnila v zavod.

Pot jo je vodila mimo cerkve svetega Jožefa. Ko je prišla do cerkve, se je spomnila, da bi bilo dobro, če bi šla v cerkev molit.

Ko je prestopila cerkveni prag, je zagledala v cerkvi dve znani ženski postavi, ki sta se bližali glavnim vratom. Bili sta tisti gospe, ki ji je spoznala v pisarni odvetnika Skanlona. Ena gospa se je opirala na drugo in se je videlo, da se le s težavo drži na nogah.

Alojzija je pristopila in od druge strani podpirala štefanovo mater. Na stopnicah pred cerkvijo je rekla:

»Gospa, sedite na stopnice!«

Mati je kar omahnila. Alojzija ji je z robcem brisala pot s čela in jo v poljskem jeziku tolažila.

»Rekla sem ji, naj gre domov in se vleže,« je besedičila gospa Dugan, »a ni hotela ubogati. Na vsak način je hotela iti v cerkev, da bi izprosila za sina kakega dobrega odvetnika.«

Štefanovi materi je nekoliko odleglo. Vstala je in se oprijela roke gospe Dugan.

»No, pojdive!« je ta rekla. »A preveč se ne naslanjate name, ker so tudi moje noge slabe.«

V Alojzijini glavi se je rodila dobra misel.

»Pojdita z menoj! Tu na oglu je hiša, v kateri si lahko odpočijeta. Sestra Benigna bo gotovo vedela, kaj bo treba storiti.«

»Ali pozna kakega dobrega odvetnika?« je vprašala gospa Dugan.

»Gotovo! Ona za vse ve! Le pridita!«

Starki sta ji sledili. Na oglu so vse tri zavile proti pisarni sestre Benigne. Alojzija je začutila neko olajšanje. Saj je našla tako lepo priliko, da bo lahko stopila pred sestro Benigno...

Kraljestvo sestre Benigne je bila velika rumena hiša, ki je stala nasproti redovni hiši usmiljenk. Njena pisarna je bila v pritličju trinadstropne hiše. Okna pisarne so se odpirala na eni strani na ulico, na drugi pa na verando.

Sestra je sedela na verandi v naslanjaču in si z robcem otirala potno čelo. Bila je zmučena in si je hotela nekoliko odpočiti.

»Sestra!« se je nenadoma zaslišal jasen dekliški glas.

Benigna se je ozrla proti vratom.

»Anifa, ti si? Dobro, da si prišla. Teč v kuhinjo in povej, da nimam časa iti k obedu. Prosi sestro Moniko, naj mi pošlje žemljo in kozarec mleka.«

»Da, sestra!«

(Dalje sledi)

Koliko popijejo v Nemčiji

Nemški uradni krogi objavljajo statistiko o uporabi živil in pijač v svoji deželi v lanskem letu. Poraba piva je znašala lani 69 litrov, leta 1932 pa 51 litrov na osebo. Pred vojno je odpadlo na vsakega Nemca 102.1 litrov piva.

Umetno vlakno

Na zadnjem velesejmu v Lipskem je vzbujalo med tekstilnimi proizvajalci posebno pozornost novo umetno vlakno, ki ni izdelano iz celuloze, marveč na bazi premoga in apna. Vlakno je neobčutljivo proti vodi in kislinam, ima pa tudi lastnost, da ne gori. Baje je zelo elastično in prekaša podobna vlakna iz svile.